

foreninger at uddele Spiritus til Medlemmerne, naar man samtidig holder Afdgangen fuld aaben for Befolkningen til at samle sig i Foreningerne og ved f. Eks. blot at hde 10 Dre i Kontingent aarlig — mere kræver Øvrigheden ikke — har et Lokale, hvor man kan uddele Spiritus, ikke pottevis men snapsevis til Medlemmerne indbyrdes. Jeg synes, det er et klart Bevis paa, at denne Lovparagraf ikke er sat ind for at forhindre Drifkeriet, thi man opnaar intet derved. Vel skal jeg indrømme, at Flertallets Ændringsforslag under Nr. 25 til § 6 b. retter noget derpaa, men jeg er i stærkt Tvivl, om der opnaas synderligt derved. I Ændringsforslaget hedder det nemlig, at Foreningen skal ikke blot i sine Love, men ogsaa i sin Virksomhed, have en væsentlig anden Opgave end den, at sidde og drikke (Munterhed)... Ja, det er det hele, der siges, og det er jo let for en Forening at omgaa denne Bestemmelse. Den kan købe sig nogle Bøger, stille dem op i en Reol, saa er den en „Læseforening,“ den kan holde nogle Blade og kalde sig Bladsforening, eller den kan kalde sig Diskussionsforening, og derved have ligesaa megen Afgang, den vil, til Brændevin, Bajerst Æl, Vin, Cognat og alt muligt. Jeg kan ikke indse, at der opnaas det allerringeste, naar man staar paa det Standpunkt, fremdeles at forbyde Forbrugsforeningerne at uddele Spiritus til deres Medlemmer. Siden den 2den Juli 1870, da Loven, som vedrører Brugsföreningernes Spiritusuddeling, blev vedtagen, have vi i Foreningerne betalt ligesaa stor Næringsafgift til Kommune og Stat, som enhver anden Forhandler af Spiritus betaler, hvilket i sig selv i Grunden er urimeligt, naar man fremdeles hævder, som Lovgivningen gør lige til den Dag i Dag, at de rene Brugsföreningers Virksomhed ikke er en Handel, men kun en Fordeling af Varer. Jeg paaistaar, at der kunde fuldt saa vel være Grund til ikke at fritage en saadan Været i en Snapseforening eller Andelsdrifkeri, som det erede Medlem for Aalborg (Bramsén) sagde for lidt siden, for Afgift, men jeg har ikke fundet mig opfordret til at stille Forslag om, at disse Foreninger skulle betale Afgift, for jeg holder nu slet ikke paa, og vil heller ikke gaa med til, at vi skulle gaa Foreningsfriheden overhovedet her i Landet for nær.

Naar jeg gennemlæser Bemærkningerne til dette Lovforslag, finder jeg netop mit Paastand bestrøket om, at Forbudet i § 29 mod Brugsföreninger ikke er indsat for at hemme Drifkeriet, thi det fremgaar af disse Anmærkninger, at Forslaget oprindelig er udgaaet af Næringskommissionen, fra denne bleven adopteret af Ministeriet og sat ind i Lovforslaget. Det hedder i Bemærkningerne til § 29 blandt andet saaledes: „Man har her“ — altsaa i Anledning af dette Forbud — „optaget Kommissionens Forslag om, at Forbudsbestemmelsen skal ramme enhver Forbrugsforening uden Hensyn til Karakteren af det Lokale, hvori den udøver sin Virksomhed“. Man har oprindelig i et Forslag, som er vedføjet det foreliggende Forslag som Bilag 1, tænkt, at det skulde kun være „Forbrugsforeninger med aaben Bod“, som det skulde forbydes at fordele Spiritus, men Ministeriet er nu gaaet ind paa ganske i sin Helhed og fuldt ud at optage Næringskommissionens Forslag om, at Forbudsbestemmelsen skal ramme enhver Forbrugsforening uden Hensyn til, om den øver sin Virksomhed i den ene eller anden Slags Lokaler. I Parentes være det for øvrigt sagt, at dette med Lokalet har hidtil været en Gaade. Dette med „aaben Bod“ har her i Tinget og uden for været en fuldstændig Gaade. Man begriber ikke, hvad det vil sige: en Brugsförening, som kun fordeler Varer mellem sine Medlemmer og dog holder „aaben Bod“. En Gang troede man nemlig, at det at holde „aaben Bod“, var at sælge til alle, men nu tales der om Forbrugsforeninger, der kun uddele til deres Medlemmer og dog holde „aaben Bod“. Det forstaar man ikke. Jeg spurgte en Gang den forhenværende, afdøde Indenrigsminister Ingerslev, og jeg skulde tage meget fejl, om ikke Svaret lød, at det at holde aaben Bod var at sælge til enhver. Efter den nuværende højterede Indenrigsministers Opfattelse kan det ikke være Meningen, da der i Lovgivningen er Tale om Foreninger, som kun uddele til sine Medlemmer og dog have aaben Bod. Men tilbage igen til det, jeg vilde paavise. Jeg vilde nemlig paavise, at det kan ikke være Meningen med Bestemmelsen i § 24 at modarbejde Drifkeriet. Jeg har omtalt, at Regeringen har optaget dette efter Næringskommissionens Forslag, men nu er der vel